

Bırak Aksın Hicranın Bağrında Anlamlaşsın

— Yazan Adam · 09 Nisan 2010

Ne kadar sessizliği terennüm etsem
Yüreğimin sızılarını derleyerek ruhum için zikretsem
Hali fakirliğimle kime ne söylesem, edebin naifliğinde ikamet ederek göçsem
Ömrümün hazan sayfalarının resmini akseden mısraları nakşetsem bir ah çeksem

Ne ötenin kadrini hakkıyla bildim
Ve ne de tevdi edilen her ne kutsiyet var ise nefeslendim
Mağdurluğumu kimseye şikâyet etmedim, çaresiz boyun bükerek hep ağladım
Bahtın senasında, vaktin gazasında gönül sayfamın açılmasını hakka niyaz ettim

Ancak hüznümü bu sayede gemledim
Akan gözyaşlarımı hakikat için yorumladım ve kandım
Ne kadar inandırdım, kimin hamiyetine susadım, hasretin bağrında konakladım
Bazen yunusu andım ve bazen şemsi tirmizinin aşkıyla ferahladım, hakka yandım

Virane gönlüme aşkı hiç anlatamadım
Burukluğumla köşemde yığılıp kaldım, aşkı sayıkladım
Çıktığım her yolculukta, suyun aşkıyla dağlandıkça, yağmurun esininde kaldıkça
Durmadım, bir nebze olsun duramadım hissiyatımı beyan etmek için ibrete yazdım

Ahvali şahsiyetim yıkık bir duvar gibi
Nereye yaslansan sanki bir zelzele vaki, samimiyet hani
Sadakat kuşların yüreğine tabi, nebatat aşkın sağanağında bahşedilen hazda kadı
Bir ses ver, sinemde esmiyor anlamlı yel, gel ey yolcu sen bari şevkenden bir paye ver

Niye fıgan içinde nefesimi saliveririm
İklimin her raddesinde hazanın suskunluğunda ikamet eder, giderim
Neyleyim, bahara erişmeyen bu zavallı gönlümü kime ve nasıl şikâyet ederim
Sabrederim, hasredilen ne kadar nefes var ise, hamiyeti dileyerek, vaktimi beklerim

Bu kadar bedbin iken, sen neredesin
Çıkmayan sesin, hasredilmeyen nefesinle fevkalade merakı celbedensin
Niçin böylesin, aşikâr olmayan halinle hayli külfetsin, serdetmediğin ülfetinle erksin
Lakin ne kaldı artık geriye, biten sayfalar başladı dürülmeye, ruhum hüzne göçmeye

Mustafa CİLASUN